

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการเมืองในการถ่ายโอนสถานียชนส่งผู้โดยสารจังหวัดอำนาจเจริญให้แก่เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการเมืองในการถ่ายโอนสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดอำนาจเจริญให้แก่เทศบาลเมืองอำนาจเจริญมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการถ่ายโอนภารกิจสถานียชนส่งผู้โดยสารให้แก่เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการถ่ายโอนสถานียชนส่งผู้โดยสาร ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการบริหารจัดการสถานียชนส่งผู้โดยสารของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ

จากการศึกษาพบว่าในส่วนของการถ่ายโอนภารกิจของกรมการขนส่งทางบกนั้นเป็นไปตามขั้นตอนวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 18 มกราคม 2544 โดยกรมการขนส่งทางบกได้เริ่มถ่ายโอนภารกิจสถานียชนส่งผู้โดยสารจังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2545 ให้แก่เทศบาลนครราชสีมาเป็นสถานีแรก และทยอยถ่ายโอนอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันได้ดำเนินการถ่ายโอนไปแล้ว 69 แห่ง โดยแห่งใหม่ล่าสุดที่ถ่ายโอนคือ สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงราย แห่งที่ 2 (ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2552)

จากผลการดำเนินงานบริหารสถานียชนส่งผู้โดยสารของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ โดยการศึกษาวิเคราะห์จากเอกสารของทางราชการ การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ทั้งในส่วนของภายนอกองค์กรและภายในองค์กรพบว่า การดำเนินงานของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญในภารกิจด้านบริหารจัดการสถานียชนส่งผู้โดยสารในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เทศบาลยังไม่สามารถดำเนินการกิจได้ครบทุกด้าน เช่น การบริหารรับฝากของ การบริการรถรับจ้างและบริการรถเข็นสัมภาระ เนื่องจากความต้องการของประชาชนผู้ใช้บริการต่อภารกิจเหล่านี้ยังมีน้อย ประกอบกับเป็นภารกิจที่ยังไม่มีการดำเนินการโดยกรมการขนส่งทางบกก่อนถ่ายโอนเช่นกัน ในการดำเนินงานของ

เทศบาลฯ ในภารกิจด้านสถานียชนสงผู้โดยสารพบว่า ยังมีปัญหาอุปสรรคหลายประการ อันเนื่องมาจากความไม่พร้อมในการรับโอนภารกิจดังกล่าวของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ทั้งปัญหาด้านกฎหมายที่ยังให้อำนาจแก่กรมการขนส่งทางบกภายใต้การกำกับดูแลของขนส่งจังหวัด โดยนายสถานีขนส่งยังมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการเดินรถและการตรวจจับ การที่สถานีขนส่งมีปัญหาด้านการเงินจากรายได้ที่ลดลงพอสมควร เนื่องจากขาดความพร้อมในการบริหารจัดการ และความพร้อมด้านเทคนิค ความรู้วิชาการด้านการบริหารจัดการด้านสถานียชนสง ทำให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลต้องมาเรียนรู้งานจากการปฏิบัติจริง และจากการสอนงานของลูกจ้างของกรมการขนส่งทางบกเดิมที่ถ่ายโอนมา พร้อมภารกิจซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับมีข้อจำกัดด้านบุคลากรที่มีจำนวนน้อยไม่สามารถรองรับภารกิจที่มีมากขึ้น

การศึกษาครั้งนี้ประสบกับข้อเท็จจริงบางประการ ในการศึกษาคือ การเก็บข้อมูลในประเด็นเรื่องผลประโยชน์และการกระทำอันเกี่ยวกับเรื่องการจัดสรรของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม (Conflict of Interests) เป็นไปตามทฤษฎี ของ Almond และ Powell ที่ว่า กลุ่มของคนซึ่งเกี่ยวพันกันด้วย ความมุ่งหมาย หรือประโยชน์เฉพาะร่วมกัน ผู้ศึกษาได้รับการอนุเคราะห์ข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์บางท่าน แต่ก็สามารถกล่าวได้เพียงระดับการคาดการณ โดยอาศัยข้อมูลที่เป็นบริบทสนับสนุนเท่านั้น เพราะผู้ศึกษาตระหนักดีว่า ในการกล่าวถึงเรื่องผลประโยชน์ของกลุ่มต่าง ๆ จำเป็นต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ในการอ้างอิง แต่ข้อจำกัดของผู้ศึกษาคือ ไม่สามารถเข้าถึงหลักฐานหรือข้อมูลเหล่านั้นได้อย่างแน่ชัด แต่ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวนี้ก็ไม่ใช่อุปสรรคในการอธิบายเรื่องการเมือง ซึ่งเกี่ยวกับการถ่ายโอนสถานียชนสงผู้โดยสารซึ่งเป็นแก่นของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

การอธิบายสมมติฐาน: ข้อค้นพบจากการศึกษาการเมืองในเรื่องการถ่ายโอนสถานียชนสงผู้โดยสารฯ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่า “การแทรกแซงทางการเมือง เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การถ่ายโอนสถานียชนสงผู้โดยสารด้านการบริหารจัดการ” ไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐ

จากการศึกษาซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การทบทวนข้อมูลเอกสารต่าง ๆ และสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องการเมืองในการถ่ายโอนสถานียชนสงผู้โดยสาร ทำให้ผู้ศึกษาได้ข้อค้นพบว่า การแทรกแซงทางการเมือง (ของกลุ่มการเมืองพรรคชาติไทยพัฒนา) แ่งหนึ่งนั้นก็มิใช่ปัจจัยที่สำคัญที่สุด หรือเป็นคำตอบแท้จริงเพียงหนึ่งเดียว ที่ทำให้การถ่ายโอนสถานียชนสงผู้โดยสารจังหวัดอำนาจเจริญให้แก่เทศบาลเมืองอำนาจเจริญไม่บรรลุเป้าหมาย

กล่าวคือ กลุ่มการเมืองพรรคชาติไทยพัฒนาช่วงปี พ.ศ. 2548 ถึงปี พ.ศ. 2551 เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการผลักดันในเรื่องการบริหารจัดการสถานียชนสงผู้โดยสารจังหวัดอำนาจเจริญ

เริ่มจากคนของพรรคชาติไทยพัฒนาได้รับเลือกเข้ามาเป็นนายกเทศมนตรีเมืองอำนาจเจริญ และมีสมาชิกสภาเทศบาลเป็นคนของพรรคชาติไทยพัฒนา ซึ่งเป็นกรรมการอยู่ในบริษัท สหมิตรอุบล จำกัด ที่ได้รับการสัมปทานการเดินรถในจังหวัด ซึ่งเป็นปัจจัยส่งผลในเรื่องการบริหารจัดการเกี่ยวกับผลประโยชน์ในเรื่องการจัดการด้านอาคารร้านค้า ช่างจอดรถโดยสารประจำทาง ตลอดจนการประกอบการเดินรถและนำรถเข้าใช้สถานีขนส่งโดยมีการจัดสรรผลประโยชน์ที่เอื้ออำนวยให้เครือญาติของตนเอง

ทางฝ่ายการเมือง เมื่อได้มีการประเมินผลได้ผลเสีย พบว่า สหกรณ์เทพประสิทธิ์เดินรถ จำกัด จัดเป็นกลุ่มผลประโยชน์ที่มีความแข็งแกร่ง มีอำนาจต่อรองพอสมควร โดยการรวมกลุ่มระหว่างสมาชิกเรียกร้องผลประโยชน์ด้านการสัมปทานเส้นทางเดินรถกับหน่วยงานราชการได้ส่งผลให้ฝ่ายการเมืองเกิดความลังเล และกลับไปพิจารณาบนฐานคิดที่ว่า เมื่อดำเนินการจัดสรรผลประโยชน์ไปแล้ว มีประโยชน์มาน้อยเพียงใด และหากต้องปะทะขัดแย้งกับกลุ่มในท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ควรทำหรือไม่ ซึ่งโดยพื้นฐานของพรรคการเมือง จำต้องอาศัยการสนับสนุนจากกลุ่มผลประโยชน์ ฝ่ายการเมืองจึงเริ่มถอนตัวและถอยออกจากการมีผลประโยชน์ร่วมกับกลุ่มเดียวกัน เพราะไม่ต้องการขัดแย้งกับกลุ่มผลประโยชน์ที่เป็นฐานเสียงทางการเมืองอันสำคัญ โดยเฉพาะในพื้นที่เขตเมือง กระนั้น ก็ยังมีการสนับสนุนการจัดการผ่านเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ โดยในปี พ.ศ. 2548 นายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองอำนาจเจริญพรรคชาติไทยพัฒนา เข้ามาเป็นเจ้าภาพในการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสาร

ดังนั้น การที่การจัดระบบการบริหารจัดการสถานีขนส่งผู้โดยสารในห้วงปี พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2551 ไม่ได้มีการพัฒนา กล่าวได้ว่า ปัจจัยส่วนหนึ่งมาจากการที่ฝ่ายการเมืองได้เข้ามาจัดสรรแบ่งปันผลประโยชน์กับงานด้านสถานีขนส่งผู้โดยสารให้กับกลุ่มฐานการเมือง ซึ่งมีคณะผู้บริหารสภาเทศบาลเป็นผู้ประกอบการขนส่ง คือบริษัท สหมิตรอุบล จำกัด โดยจัดสรรผลประโยชน์ให้กับกลุ่มผลประโยชน์แบบเครือญาติ และฐานเสียงของพรรคตนเอง เนื่องจากไม่สามารถประสานผลประโยชน์ให้ลงตัวกับกลุ่มผลประโยชน์กับสหกรณ์เทพประสิทธิ์ จำกัด ประกอบรัฐบาลในช่วงปี พ.ศ. 2548 รัฐบาลไทยรักไทยในส่วนกลาง ประสพวิกฤตการณ์ทางการเมืองระดับชาติ ทำให้ขาดความต่อเนื่องสนใจในเรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นจึงเริ่มเสื่อมความสำคัญลงไปตามลำดับ

จึงทำให้ผู้ศึกษาสรุปว่า การแทรกแซงทางการเมืองของกลุ่มการเมืองพรรคชาติไทยพัฒนา เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาสถานีขนส่งผู้โดยสารไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐ

ดังนั้น การกล่าวว่า การแทรกแซงทางการเมืองเป็นปัจจัยที่ทำให้การพัฒนาสถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดอำนาจเจริญไม่เป็นไปตามนโยบายของรัฐ จึงเป็นสมมุติฐานที่ตรงเป้า

เพราะการที่กลุ่มการเมืองเข้ามาแทรกแซงมีความหมายเท่ากับเข้ามาผลักดันกิจกรรมโครงการฯ ของตนเอง โดยอาศัยอำนาจทางการเมืองของตนนั้น แบ่งสรรผลประโยชน์ โดยส่วนหนึ่งใช้อำนาจ บังคับให้มีการปฏิบัติตามการจัดสรรนั้น

2. อภิปรายผล

ผลการศึกษาการเมืองในการถ่ายโอนสถานียกส่งผู้โดยสารจังหวัดอำนาจเจริญให้แก่ เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายดังนี้

การเมืองในการถ่ายโอนฯ พบว่าสำนักงานเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ รัฐบาลจะต้อง มอบอำนาจให้ท้องถิ่นทำการหรือบริการสาธารณะให้มีอิสระและความสำคัญกับนโยบายการ กระจายอำนาจอย่างจริงจังตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และกฎหมายการกระจายอำนาจ ซึ่งการ กระจายของรัฐในปัจจุบัน ยังไม่เป็นไปตามหลักทฤษฎีของการกระจายอำนาจที่แท้จริง เพราะเมื่อ กระจายแล้วบุคลากรยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามแผน แม้ว่าแผนปฏิบัติการ กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้รับความเห็นชอบโดยมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2544 แล้วนั้น แต่ในทางปฏิบัติบทบาทและหน้าที่หลักใน การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นยังมิได้ถ่ายโอนให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่ หน่วยงานท้องถิ่นยังถูกจำกัดด้วยกรอบกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่มีได้ให้อำนาจอย่างเต็มที่ ในการบริหารจัดการภารกิจที่รับโอนจากส่วนกลาง โดยเฉพาะ กรณีของเทศบาลเมืองอำนาจเจริญที่ ไม่มีอำนาจในการควบคุมดูแลรถโดยสารและคนประจำรถที่กระทำผิดตามพระราชบัญญัติการ ขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 เพราะกฎหมายมิได้ให้อำนาจไว้ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญกับ นโยบายการกระจายอำนาจและตระหนักถึงบทบาทตามแนวคิดในการจัดบริการสาธารณะของ ท้องถิ่นให้เป็นไปตามกรอบทิศทางที่รัฐธรรมนูญกำหนด รวมถึงกฎหมายการกระจายอำนาจ ปรับ ระบบการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเสียใหม่ ให้มีบทบาทเชิงนโยบายโดยการวางแผน พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนสถานียกส่งผู้โดยสารในระดับ ภูมิภาคให้มากขึ้น

สำหรับปัญหาพื้นฐานของเรื่องการเมืองในการถ่ายโอนสถานียกส่งผู้โดยสารฯ คือ ปัญหาอันเนื่องมาจาก การจัดสรรแบ่งปันผลประโยชน์ที่ไม่ลงตัว ทั้งปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ของ สถานีที่ตั้งสถานีที่ห่างไกลจากตัวเมืองมากเกินไปความเจริญของเมือง และผลประโยชน์ เป็นไปตาม แนวคิดทฤษฎีของ David Easton คือการจัดสรรที่มีคุณค่าและผลประโยชน์ ซึ่งการแบ่งปันนั้นจะมีความขัดแย้ง มีอำนาจการต่อรองมากน้อยต่างกัน ทำให้ที่ผ่านมา การเมืองในการโอนสถานียกส่ง

ผู้โดยสารฯขาด “นโยบายว่าด้วยการเมืองในเรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติ” นักการเมืองท้องถิ่น ถึงแม้จะมีอำนาจในการเสนอและนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นในการดำเนินการยังขาดการประสานความร่วมมือกันอย่างจริงจังโดยตลอดระยะเวลาที่คนของพรรคชาติไทยพัฒนาได้รับเลือกในการเป็นนายกเทศมนตรี เมืองอำนาจเจริญ การขาดนโยบายหรือตัวแบบที่สำคัญในการพัฒนางานสถานียขนส่งผู้โดยสารจึงยังไม่มีจุดเริ่มต้นและหน่วยงานรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ทั้งภาครัฐและระดับท้องถิ่นและภาคเอกชนที่พยายามจะเข้ามาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการกระจายอำนาจเป็นเรื่องที่จะต้องกระทำก็ตาม แต่ก็ยังคิดเงื่อนไขหลายอย่าง

ปัญหาการแทรกแซงของการเมืองในการถ่ายโอนสถานียขนส่งผู้โดยสารฯ คือ การที่กลุ่มการเมืองพรรคชาติไทยพัฒนา ได้รับเลือกเข้ามาบริหารกิจการสถานียขนส่งผู้โดยสารผ่านเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ตั้งแต่ปี 2548 และเกิดการเผชิญหน้ากับกลุ่มผลประโยชน์ด้านการบริการขนส่งในพื้นที่ คือ สหกรณ์เทพประสิทธิ์เดินรถ จำกัด เกี่ยวพันกับเรื่องผลประโยชน์ตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว

ท้ายที่สุดฝ่ายการเมืองได้เข้ามาผลักดันให้เกิดผลประโยชน์กับกลุ่มการเมืองของตนเอง เนื่องจากการประสานผลประโยชน์ให้ลงตัวกับกลุ่มผู้ประกอบต่าง ๆ ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2548 รัฐบาลพรรคไทยรักไทยในส่วนกลางประสบวิกฤตการณ์ทางการเมืองระดับชาติ ทำให้ความสนใจในเรื่องการโอนอำนาจไปตามทิศทางของการเมือง

ส่วนในเรื่องปัญหาความขัดแย้งกับระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและส่วนรวมที่เด่นชัด คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน ราชการและกลุ่มผลประโยชน์ สหกรณ์เทพประสิทธิ์เดินรถ จำกัด และบริษัท สหมิตรอุบล จำกัด มีการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมีผลประโยชน์ต่างตอบแทนเข้ามาเกี่ยวข้อง (Accepting Benefits)
2. ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการเมือง พรรคชาติไทยพัฒนาและกลุ่มการเมืองท้องถิ่น

2.1 ผลประโยชน์ของพรรคชาติไทยพัฒนา เข้าข่ายรูปแบบการนำโครงการสาธารณะลงในเขตเมือง หรือเขตเลือกตั้งของตนเอง เพื่อประโยชน์ทางการเมือง (Pork-Barreting)

2.2 ผลประโยชน์ของผู้บริหารเทศบาลฯ เข้าข่ายการทำธุรกิจกับตนเอง (Self-Dealing) สถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะมีส่วนได้ส่วนเสีย ในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานต้นสังกัด และการรู้ข้อมูลภายในสถานการณ์ที่ผู้ดำรงตำแหน่งสาธารณะใช้ประโยชน์จากการรู้ข้อมูลภายในเพื่อประโยชน์ของตนเอง

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา การเมืองในการถ่ายโอนสถานียชนส่งผู้โดยสารจังหวัดอำนาจเจริญ ให้แก่เทศบาลเมืองอำนาจเจริญ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.2 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.2.1 กรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบในเรื่องการถ่ายโอนสถานียชนส่งผู้โดยสาร ควรแจ้งและชักจูงแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจงานสถานียชนส่งผู้โดยสารให้เห็นว่า สถานียชนส่งผู้โดยสารเป็นเครื่องในการเดินทางของประชาชนที่ปลอดภัยซึ่งผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญในการวางแผนพัฒนา

3.2.2 สำนักงานขนส่งจังหวัดอำนาจเจริญในฐานะหน่วยงานในส่วนภูมิภาค ต้องคอยให้คำแนะนำเป็นพี่เลี้ยง ในการบริหารจัดการตลอดจนการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ

3.2.3 โครงสร้างการบริหารงานของสำนักงานเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ มีลักษณะการบังคับบัญชาซ้ำซ้อน หลายขั้นตอนกว่าจะถึงอำนาจในการตัดสินใจต้องผ่านขั้นตอนหลายอย่าง ทำให้การบริหารงานไม่ทันกับสถานการณ์เศรษฐกิจการเมืองของสังคมยุคใหม่ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงไม่สามารถจัดการกับปัญหาการบริหารจัดการสถานียชนส่งผู้โดยสารได้ รวมทั้งการจัดระบบการขนส่งก็ถูกปล่อยให้สะสมปัญหาเรื่อย ๆ มาจนทำให้การแก้ปัญหา เป็นไปได้ด้วยความลำบาก

3.2.4 การกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 จะบรรลุเป้าหมายไม่ได้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีศักยภาพสอดคล้องกับการกระจายอำนาจนั้น

3.2.5 การเมืองในเรื่องการถ่ายโอนสถานียชนส่งผู้โดยสารนั้น อาจจะเป็นรูปแบบการผสมความร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ และเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ เนื่องจากกฎหมายก็ได้มีการบัญญัติในเรื่องอำนาจหน้าที่ของทั้ง 2 องค์กร ให้สามารถดำเนินการจัดบริการสาธารณะในด้านนี้ได้ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

3.2.6 สำนักงานเทศบาลเมืองอำนาจเจริญเอง ก็มีศักยภาพด้านงบประมาณเพียงพอที่จะดำเนินงานด้านต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองในขั้นต้น เพราะประสบการณ์ที่ผ่านมาจะเป็นบทเรียนที่ดีว่า การพัฒนาระบบสถานียชนส่งผู้โดยสารนั้น การดำเนินการอย่างจริงจัง จะต้องใช้งบประมาณ และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหา ซึ่งการพัฒนา

งานด้านนี้จึงมีการเชื่อมโยงอยู่กับการเมือง ซึ่งมีความผันแปรอยู่ตลอด อาศัยการผลักดันของฝ่ายการเมืองระดับชาติ อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การพัฒนางานด้านสถานีนขนส่งผู้โดยสารฯ ไม่ประสบผลสำเร็จตามแผนที่ กำหนดไว้

3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัย ครั้งต่อไป

ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นเพียงการศึกษาข้อค้นพบที่เกิดขึ้นกับการถ่ายโอนสถานีนขนส่งผู้โดยสาร จังหวัดอำนาจเจริญให้แก่เทศบาลเมืองอำนาจเจริญเท่านั้น เนื่องจากเป็นจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นใหม่เมื่อปี 2536 ทำให้ผู้ศึกษาสนใจประเด็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องด้านการเมือง ประกอบกับโครงการพัฒนาด้านการขนส่งสาธารณะของเมืองอำนาจเจริญที่มีขนาดใหญ่ยังไม่มี แต่ผู้ศึกษาพยายามที่จะนำเสนอการเมืองในระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับงานด้านบริหารจัดการสถานีนขนส่ง ด้านประกอบการขนส่ง และด้านการพัฒนาสถานีนขนส่ง และลำดับเหตุการณ์เชื่อมโยงในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยพบข้อค้นพบที่น่าสนใจว่าการบริหารจัดการโดยเทศบาลเมืองอำนาจเจริญขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง ทำให้การพัฒนาสถานีนขนส่งผู้โดยสารเกิดความล่าช้าไม่ทันสมัย ผู้ศึกษาหวังว่าในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาแบบเปรียบเทียบระหว่างสถานีนขนส่งผู้โดยสารที่ถ่ายโอนให้แก่เทศบาลเมือง กับสถานีนขนส่งผู้โดยสารที่ถ่ายโอนให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ว่ามีการบริหารจัดการและพัฒนาสถานีนขนส่งผู้โดยสารมีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ซึ่งผู้บริหารของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็มีที่มาจาก การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยเหมือนกัน